

TUẦN BÁO
PHÁT TRIỂN ĐIỆN NĂNG

2922 Jolicoeur St.
Montreal - H4E 1Z3
CANADA

Điện thư : aphancao@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI..ORG

Số 357

ngày 05 tháng 05 năm 2002

Tờ báo hằng tuần **ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI** dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Thơ Ngỏ

Chơn Tâm

*Chơn tâm tự giác thông hành triển
Góp ý dựng xây một mối hiền
Đạo đức giúp hồn không lụn bại
Từ tâm phát triển tự nhiên hiền*

*Kính bái,
Vĩ Kiên*

Mục Bé Tám từ 02/03/02 đến 08/03/02

Copyright 2002 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Thiền tông là sao?
- 2) Duyên tu là duyên làm sao?
- 3) Luật nhân quả hiện bằng cách nào?
- 4) Làm sao trị được lòng tham của loài người?
- 5) Mang xác làm người bắt buộc phải tham dục?
- 6) Tại sao làm người lúc nào cũng muốn thắng thế?
- 7) Chiến tranh giết nhau có lợi ích gì không?

<p>1) Monaco, 02-03-2002 3: 57 AM <i>Hỏi: Thiên tông là sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa thiên tông là tông chỉ của pháp thiên</p> <p>Kệ: <i>Tông chỉ khai triển chuyển trí linh Thực hành chất phát hiện chơn tình Bình tâm thanh tịnh qui giềng mối Khai triển chơn tình pháp pháp minh</i></p>	<p>2) Monaco, 03-03-2002 8: 35 AM <i>Hỏi: Duyên tu là duyên làm sao?</i></p> <p>Đáp: Thừa duyên tu là vừa đủ khổ chán chường cảnh cũ và dứt khoát đi tu</p> <p>Kệ: <i>Chán chường cảnh cũ phải đi tu Tự thức nhờn gian là cảnh tù Loạn lạc chơn hồn không tự chủ Mê lầm đủ thứ tạo khờ ngu</i></p>
<p>3) Monaco, 04-03-2002 2: 05 AM <i>Hỏi: Luật nhân quả hiện bằng cách nào?</i></p> <p>Đáp: Thừa luật nhân quả xuất hiện bằng cách hậu quả bất ổn</p> <p>Kệ: <i>Hậu quả bất ổn vì ác ôn Bệnh hành khó chữa lâm tai nạn Vía hồn tẩm tối không đường thoát Rút trực vào thân khó luận bàn</i></p>	<p>4) Monaco, 05-03-2002 3: 40 AM <i>Hỏi: Làm sao trị được lòng tham của loài người?</i></p> <p>Đáp: Thừa muốn trị lòng tham của loài người thì phải chờ thiên cơ biến chuyển thì mới có cơ hội dứt khoát mà tự tu</p> <p>Kệ: <i>Lòng tham ám hại trí tâm người Cơ thể Trời ban chẳng được tươi Động loạn chính mình gieo ác độ Lòng tham dấy động chẳng còn tươi</i></p>
<p>5) Monaco, 06-03-2002 2: 55 AM <i>Hỏi: Mang xác làm người bắt buộc phải tham dục?</i></p> <p>Đáp: Thừa mang xác làm người phải hội tụ sự tham dục ứng vào định luật hóa hóa sanh sanh</p> <p>Kệ: <i>Tham dục hóa sanh tạo nghiệp lãnh Thực hành tại thế luật em anh Gieo duyên tận độ trong thành tựu Kế kế sanh ra tự thực hành</i></p>	<p>6) Monaco, 07-03-2002 9: 25 AM <i>Hỏi: Tại sao làm người lúc nào cũng muốn thắng thế?</i></p> <p>Đáp: Thừa làm người lúc nào cũng muốn thắng thế vì cặp mắt thì nhìn tới trước trí tuệ thì muốn phát triển</p> <p>Kệ: <i>Dung hòa tiến tới tự thông qua Trí tuệ phân minh tự cảm hòa Đời đạo song tu hành tiến bước Cần khôn vũ trụ triển gần xa</i></p>
<p>7) Monaco, 08-03-2002 3:10 AM <i>Hỏi: Chiến tranh giết nhau có lợi ích gì không?</i></p> <p>Đáp: Thừa chiến tranh giết nhau không có lợi ích về vật chất, phá hoại từ tâm linh lẫn vật chất</p> <p>Kệ: <i>Chiến tranh phá hoại khắp nơi nơi Thế xác tâm linh nghịch ý Trời Gieo khổ cho nhau càng thấm thía Buồn lo mọi việc khắp nơi nơi</i></p>	

THƯ TỪ LAI VĂNG

Điện thư, ngày 11/3/2001

Thưa Thầy kính quý!

Con kính thăm Thầy được nhiều sức khỏe. Con có thắc mắc nay xin Thầy từ bi giúp con.

Thầy ơi, khi con niệm Phật con nghe điển rút. Vậy điển từ đâu mà có. Có điển như vậy có ích gì? Con không biết tầm quan trọng của nó nên khi ngộ nghịch cảnh con chịu không nổi, con làm mất điển. Rồi lại ăn năn, rồi hành, rồi có điển lai Thầy ơi! Điển có quý không? Con không hiểu, chỉ thấy thích thích, cảm giác lâng lâng của điển nên hành thôi. Xin Thầy giúp con hiểu.

Thưa Thầy! Sao hành nhiều lại như bị bỏ rơi vậy hở Thầy? Con có cảm giác như bị theo dõi từng chút.

Một chút sơ hở là khổ ngay. Cả tâm lẫn thân bị thanh lọc dữ lắm. Lúc đầu con khó chịu lắm, nhưng rồi riết cũng quen. Có phải ai tu cũng bị như vậy hết phải hôn Thầy? Hay chỉ những người tu theo Vô Vi thôi, hay chỉ một mình con nặng nghiệp nên được giải nghiệp như vậy thôi?

Kính Thầy minh cho con biết. Ít dòng kính đến Thầy. Con kính chúc Thầy của con luôn vui khỏe. Con kính lời thăm cô Bê vạn an.

Kính thư,

M N

9/11/01

M N,

Thầy vui nhận được điện thư con đề ngày 3/11/2001 được biết con chưa hiểu điển rút là gì, do đâu mà có. Luồng điển liên hệ cả cần khôn vũ trụ, do công của hành giả đã hành đúng luồng điển liên hệ mới được hội tụ, càng rút càng minh mẫn và hiểu được những điều mà hành giả hồi nào chưa hiểu; những chuyện bất ngờ có thể xảy đến. Cho nên hành giả luôn luôn có sự thắc mắc, nhưng trì chí thì sẽ hiểu được nguyên lý của mỗi sự việc. Con nên kiên nhẫn và tiếp tục hành thiền thì con sẽ hiểu được điển giới là gì! Mong con tiếp tục vui hành.

Quý thương,

Thầy,

TRÍCH BẢNG ÔNG TÁM THUYẾT GIẢNG

1) Cỡ khoảng mấy tuổi là có thể tập thiền theo pháp lý Vô Vi này được?

Thích thiền là cứ thiền. Pháp này cho: nam, phụ, lão, ấu. Lấy nguyên lý của Trời Đất mà khai sáng mình. Chứ không nhờ đỡ bất cứ một ai, và không có lệ thuộc bởi một tổ chức nào, tự tu tự tiến và nơi nào cũng tu được, không cần: nhang đèn, cúng lạy gì hết! Thực hành để sửa tâm sửa trí mà tiến hóa được. Trí không sáng đừng có nói Phật vô ích. Phật là phần nhẹ, trí chúng ta sáng chúng ta mới nói chuyện Phật được.

2) Thế giới 60 năm sau sẽ ra sao nếu người ta tu hết mà không chịu lập gia đình?

Sau 60 năm thế giới sẽ là thiên đàng tại thế, mọi người đều vui nhận. Không phải lập được gia đình mà tạo được cái gì? Trước mặt quý vị đây: vị nào lập gia đình để con cháu mà được cái gì? -Rốt cuộc không được cái gì hết! Trước khi chết cũng đang lo cho nó, sau này hồng biết nó sống nó làm sao đây? Vì nó không hiểu nó. Con người không lập gia đình mà chịu tu thì mới thấy rõ mình có gia đình Tiểu Thiên Địa này, mình làm chủ thì mình phải khai thông nó. Biết bao nhiêu công việc làm, không có rảnh rang đâu.

Nếu biết được mình không có bao giờ rảnh rang đâu! Mà làm mất trật tự không được, luôn luôn trong trật tự mới khai thông trí tuệ mình được.

3) Xuất Hồn có thật không? Xin có thể chứng minh. Và có nguy hại gì cho thể xác không?

Cái gốc chúng ta từ tam thập tam thiên cõi thanh nhẹ giáng lâm xuống thế gian giam hãm trong cơ thể tâm tối. Ngày nay chúng ta được cái pháp để khai sáng tâm thức. Làm Pháp Luân Thường Chuyển để hòa với nguyên khí của Trời Đất tự nhiên chúng ta thanh nhẹ. Nhắm mắt thấy rời khỏi thể xác. Không có tai hại và không có nguy hiểm. Bởi vì cái gốc chúng ta từ trên xuống mà, từ cõi thanh nhẹ. Cho nên lúc làm con nít là chúng ta vô tư không có động loạn. Bây giờ lớn lên chúng ta động loạn, chúng ta tu để giải những nghiệp chướng đó; những sự động loạn trong nội tâm quân bình rồi chúng ta nhắm mắt theo ánh sáng mà đi. Không phải xuất Hồn là cái chuyện quan trọng mà tôi cố gắng đẩy nó ra nó mới xuất. Không phải vậy! Quân bình là tự nhiên ta từ đó đến đây rồi tôi sẽ từ đây về đó, chứ không có sao hết!

THƠ

Tôi đã thấy

1- Tôi đã thấy con đường Chánh Đạo
Dẫn người tu trở lại Quê xưa
Ai quyết về cam phận muối dưa
Nơi an lạc, đời đời hạnh phúc

2- Tôi đã thấy con đường Chánh Đạo
Dạy người hung, trở lại hiền hòa
Không than lam, sân hận vui hòa
Sống giản dị, an bản, lạc đạo

3- Tôi đã thấy con đường Chánh Đạo
Dạy người tu tha thứ thương yêu
Diệt tâm phàm, học nét yêu kiều
Sống tự tại, tâm thân an lạc

4- Tôi đã thấy con đường Chánh Đạo
Dạy người tu tự sửa tự hòa
Sống thanh nhàn giữa chốn phồn hoa
Gặp nghịch cảnh, vui hòa nhẹ bước

5- Tôi đã thấy con đường Chánh Đạo
Dẫn người tu trở lại Quê nhà
Sống an vui giữa chốn ta bà
Như sen nở giữa đời ô trược

6- Tôi đã thấy con đường Chánh Đạo
Không khổ đau an lạc đời đời
Sống yên vui hạnh phúc tuyệt vời
Không tranh chấp, oán cừu vay trả

7- Tôi đã thấy con đường Chánh Đạo
Dứt lòng phàm, theo gót Phật Tiên
Sống vui hòa không chút ưu phiền
Tâm thanh tịnh, an nhiên tự tại

8- Tôi đã thấy con đường Chánh Đạo
Dạy người tu sám hối ăn năn
Không sân si, phát triển thiện căn
Sống hạnh phúc, vui say mùi Đạo

9- Tôi đã thấy con đường Chánh Đạo
Không dối đời, gạt thế lắm mê
Không suy tôn, độc đoán, ê chề
Sống giản dị, an bản, lạc đạo

10- Tôi đã thấy con đường Chánh Đạo
Sống an vui, giản dị, chánh chơn
Lẫn trong đời, thanh bạch, thiện nhơn
Lặng lẽ bước, trở về quê cũ

11- Tôi đã thấy con đường Chánh Đạo
Không xa hoa quý trọng bạc tiền
Không mê đời, dứt bỏ ưu phiền
Sống hạnh phúc, an nhàn thông thả

12- Tôi đã thấy con đường Chánh Đạo
Dạy người tu dứt bỏ tâm phàm
Quyết làm lành, theo hạnh Phật Tiên
Sống thanh bạch, thân tâm an lạc

13- Tôi đã thấy con đường Chánh Đạo
Đạo tại tâm, nào phải nơi đâu
Ai quyết lòng học lấy đạo mầu
Phải chơn chánh, từ bi, bác ái

14- Tôi đã thấy con đường Chánh Đạo
Dạy người tu học nét nhẵn hòa
Ai quyết tâm bỏ cõi ta bà
Học hạnh Phật, Từ Bi, Hỷ Xả

15- Tôi đã thấy con đường Chánh Đạo
Dạy người tu trở lại Quê nhà
Lòng hằng mong yết kiến Di Đà
Còn tại thế phải năng niệm Phật

16- Tôi đã thấy con đường Chánh Đạo
Dù người tu trở lại Quê xưa
Dứt tâm phàm, cam phận muối dưa
Miền Cực Lạc đời đời hạnh phúc

Cali, 31-03-2002
Nguyễn Minh Tâm

=====

Tâm sự bạn đạo

Khí giới tình thương hé mở màn
Khí thanh qui hội cùng Trời Đất
Quay về chiếu độ tại Houston
Ngàn năm muôn thưở chỉ một lần
Cha Trời ân điển vô vi pháp
Môn đệ hành thiền pháp lâu nay
Trải qua khổ cảnh cùng Trời Đất

Gia đạo thuận bươm tới Trời thanh
Kéo nhau tất cả về qui hội
Hưởng lấy thương tình đấng Tối Cao
Không đi thì uống cho một kiếp
Đợi mãi đợi hoài đến kiếp nao
Nhanh chân lẹ bước Trời ban độ
Quý giá vô cùng phước vô song
Lê Thành Lợi

=====

Đường về xứ Phật

Thâu đêm thâm lặng tham thiền
Ngày ngày im lặng nhận lời mạ khinh
Nhận vô cảm thức từ tầng
Từ trong khổ nhục trước trần thế gian

Oan khiên là kiếp của người
Thâu về mới thấy hàm nầy không oan
Mất trần che khuất nghiệp căn
Mất tâm mở rộng oán nầy là ân

Tâm vui đón nhận nghiệp trần
Hòa trong khổ cảnh hồn càng thanh cao
Nghiệp tâm đã giải thưở nào
Hân hoan chào đón cảnh trần tạm vai

Xả thân cứu độ nơn tình
Không vờn không vấn không màn thế gian
Không gian là chỗ đi tìm
Từ bi rộng mở chan hòa yêu thương
Kính bái
Lê Thành Lợi Đan Mạch

BẠN ĐẠO VIẾT

Tâm sự

Tôi sinh ra trong một gia đình nghèo miền quê tỉnh Phước Tuy . Lớn lên và đi học ở Vũng Tàu . Sau khi học xong trung học, tôi vào lính năm 1969. Sáu năm quân ngũ chứng kiến bao cảnh đoạn trường, tang thương đổ nát, nhìn thấy biết bao là xác người nằm xuống khắp mọi miền trên đất nước quê hương.

Sau đó là 6 năm cải tạo ê chề ! Thời gian này tôi được duyên may tập pháp thiền Vô Vi . Những bạn đạo trong trại thời đó như anh Sắc, Chung, Nghĩa và Thuyết, Danh, Bửu, Đức,... Các anh Sắc, Chung, Nghĩa được xem là đàn anh, thường giúp đỡ những người tu sau như tôi lúc đó . Chúng tôi gặp nhau thường xuyên để học hỏi và chia sẻ kinh nghiệm tu tập với nhau . Ông H V là một ân nhân lớn cho các anh em Vô Vi cải tạo . Ông gửi quà và thư đều đặn cho nhóm bạn Vô Vi . Sau này, 1997 tôi có về lại VN và gặp

được ông bà HV, anh Nghĩa và Bửu. Anh Chung và Đức hiện ở Cali, còn những người khác không biết lưu lạc phương nào ?!

Mẹ tôi cũng thiên Vô Vi từ khoảng năm 1972. Bà thường được Thầy châm cứu ở thiền đường Nguyễn Biểu và thiền đường Hồ Văn Em. Chính nhờ hạnh hy sinh ở lại nhẩn nhục gồng gánh nuôi tôi suốt 6 năm cải tạo là một gương lành để tôi bước vào pháp lý Vô Vi . Năm 1981, hai mẹ con vượt biên tại Vũng Tàu và định cư tại California từ năm 1982. Sau đó, anh Nghĩa phụ trách Video cho HAHVVHK dẫn tôi đến thiền đường anh Lạc giới thiệu và sinh hoạt thiền chung.

Đến khi thiền viện Vĩ Kiên thành lập, tôi tham dự khóa 2 và được Thầy xuống tóc trong khóa học. Đường tu của tôi thật gian truân và chìm nổi nhiều phen ! Mục đích tu hành của tôi là làm sao giải thoát được tánh hư tật xấu của mình. Khoa học hiện đại đã có thể làm được tất cả mọi chuyện như dời non lấp biển, chữa bệnh nan y, văn minh điện tử, nhưng không thể nào thay đổi được tâm tánh con người . Nếu trên đời này có một phép lạ lớn nhất thì đó là sửa chữa được tánh hư tật xấu của mình. Tôi đã phải khổ sở thật nhiều với cái tánh tự ái, bướng bỉnh và tham dục của mình. Công phu và công quả giúp tôi hạn chế và đè nén bản tánh của mình thôi, chứ còn gốc của nó vẫn còn nguyên vẹn bên trong. Tôi nghĩ căn gốc của tánh mình phải là sâu dầy và thâm căn cố đế lắm vì nó tích lũy và kế thừa từ nhiều đời kiếp và qua cả những di truyền của ông cha để lại . Trong khóa học, tôi có hỏi Thầy là mỗi người đều đang cưu mang cả cửu huyền thất tổ trong mình, thể hiện qua bản tánh. Như vậy sửa chữa và thăng hoa được tánh hư tật xấu của mình cũng là báo hiếu cả cửu huyền thất tổ .

Qua hạnh đức của Thầy và các vị đi trước, tôi cố gắng nuôi dưỡng cho mình một quan niệm sống là những người đối xử tử tế là bạn mình, còn những người đối xử không tử tế là thầy mình, đang giáo dục để mình có cơ hội thấy những tánh hư tật xấu đang bộc lộ ra . Tuy nhiên thực hành việc trên cũng không phải là điều dễ dàng, nhưng tôi cố tiếp tục đi từng bước một. Trong các vị bồ tát, tôi kính yêu nhất là đức Quán Thế Âm. Hạnh tu của Ngài là Phản Văn Văn Tự Tánh, xoay cái nghe lại để nghe tiếng lòng của chính mình. Trong những đêm khuya thanh vắng, tôi thường tập lắng nghe và thấy tự đáy lòng mình thật cô đơn hiu quạnh giữa chợ đời náo nhiệt, thật vất vả ê chề giữa xã hội đua tranh và thật bầm dập đau thương sau những lần tham dục.

Noi gương đức Quán Thế Âm, tôi đem tịnh bình rưới nước thật thà lên cho tánh, lấy nhành dương liễu rải ánh quang khai xuống cho tâm. Giã từ mê chấp yếu hèn, biệt ly tự ái đua tranh vô lý .

Nam mô Đại Từ Đại Bi Quán Thế Âm Bồ Tát.

Rochester, New York 23-04-2002

Phạm Văn Khanh

BẠN ĐẠO VIẾT

Diễn Đàn Vô Vi

Kính Thưa Bạn Đạo Bốn Phương.

Diễn Đàn Vô Vi là một nơi có tầm vóc quan trọng đối với Đạo, vì đây là một nơi biểu lộ sự trang nghiêm, lễ độ của một Thiền Giáo.

Qua nhiều năm tu thiền theo Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp tôi nhận thấy đây là một vấn đề thiếu suy nghĩ của bạn đạo, gần như năm nào cũng vậy, bạn đạo (những người có mưu đồ) đều chờ vào những dịp Đại Hội để vạch mặt chỉ tên, hoặc tố tụng nhau trên diễn đàn, tôi nghĩ đây là một

hành động vô phép, bất kính đối với PLVVKHHBPP, và như là một thói quen nên ai ai cũng nghĩ là thế nào cũng có một trận tố nhau, nhìn về quá khứ, bạn thấy những bộ mặt tố tụng nhau trên diễn đàn, rồi còn được bao nhiêu người tồn tại, có chăng cũng chỉ là tu cho có, chứ tâm linh như bị đánh mất, uất khí gia tăng, hạ tầng công tác.

Rất tiếc tôi vào tu hơi trễ, những bài viết đóng góp của tôi hy vọng chỉ giúp những người tu sau, bài viết là viết trong trật tự, thông tin tường thuật rõ ràng sự việc xảy ra, chỉ là thêm một chút “Bình Luận nhận thức” cho rõ ràng hơn, chứ không phải là một bài nói xấu ai, tất cả đều được bạn đạo cả hội trường nhìn thấy rõ ràng.

Qua khóa sống chung vừa qua tại Aại Châu, lúc lên diễn đàn tôi hoàn toàn không có suy nghĩ gì, tôi lên với một tâm trạng rất vô tư, khi bạn đạo đọc câu hỏi tôi còn chưa biết trả lời sao? Tôi chỉ biết nhắm mắt niệm phật, tôi tự cảm nhận một sự thanh nhẹ đến trong tâm tôi, tôi cảm thấy rất thoải mái, tôi không muốn nói gì hơn là hạ mình cho qua, để tôi tận hưởng sự thanh nhẹ đó suốt thời gian còn tại khóa, tôi biết có nhiều bạn đạo ngạc nhiên lắm, vì nhìn qua bài viết của tôi, ai cũng nghĩ sẽ có một trận tưng bưng tại khóa sống chung tại Âu Châu kỳ này, vì khi tôi dám viết bài thông tin khắp nơi trên thế giới, thì chắc chắn tôi không phải là người dễ ăn hiếp đâu, tuy nhiên, Trời không phụ kẻ có tâm, tôi là người viết bài bằng Tâm Điển, kiểm nhận qua Điển Trời mà viết nên mấy chuyện cãi nhau đối với tôi không quan trọng, tôi chỉ muốn làm một người đưa tin đi khắp nơi trên thế giới để người được dự cũng như người không dự đều được cảm nhận nội bộ của Vô Vi, một Pháp Lý chính mình và tâm linh đang tham dự. Cho nên ngồi trên Diễn Đàn là bạn đang ngồi trước Tòa án Tâm Linh.

Tôi có trao đổi tu học với một bạn đạo tu cũng khá lâu, chị rất dễ hòa với mọi người, chị nói với tôi, chị làm việc tại một phòng mạch lớn có nhiều Bác Sĩ, và qua nhiều năm trong nghề chị hiểu được là người VN không giống người ngoại quốc, người VN mình rất cố chấp, không chịu học những ý kiến của người khác lúc nào cũng cho mình là đúng, muốn người ta nghe mình chứ không muốn nghe ý kiến của người khác,

Còn người ngoại quốc họ thích lắng nghe, thích mọi người góp ý, nên lúc nào họ cũng thẳng và phát triển mạnh ở quốc gia của họ, nên bây giờ nhìn những đứa trẻ lớn lên ở ngoại quốc rất tiến bộ vì khi nói hữu lý là nó nghe, nó sửa liền còn không phải là nó cãi lại ngay cho dù là cha mẹ anh em nó cũng không dễ tin, còn những người lớn lên từ VN qua thì còn tự ái, cho nên chị nói ở phòng mạch chị để làm việc với tuổi trẻ lớn lên ở ngoại quốc, chứ còn mấy người có căn bản ở VN qua chị chạy luôn vì khó tính quá, ý là ở trong đạo còn khó như vậy, ý là tu tưởng là dễ rồi đó chứ, nếu nói về chính trị còn ác hơn nữa, chỉ nghĩ đến việc giết người cho thỏa chí nên luôn cứ có chiến tranh mãi.

Đây là một bài đóng góp rất thực tế và tuyệt vời của chị bạn đạo này, chị cư ngụ ở miền nam California tên Nguyễn An Khang thuộc Thiên Đường Lưu Tâm. Cám ơn chị đã cho một bài viết đầy ý nghĩa.

Tay nắm tay chung nhau xây dựng
 Có Điển Trời bao phủ rưới thanh quang
 Tâm bao la chan hòa tình đạo hữu
 Pháp Vô Vi đưa đến khắp mọi nhà.

Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình.

Đoàn Mộng Điệp

Kính bút.